

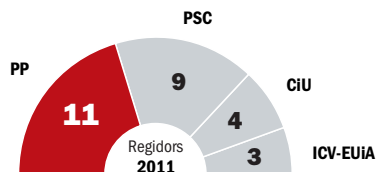
Ajuntaments en l'aire

Les eleccions municipals del 24 de maig renovaran la composició dels 946 ajuntaments de Catalunya, dels 542 que hi ha al País Valencià, dels 67 de les illes Balears i dels 87 de la Franja de Ponent. L'actual conjuntura política, plena d'incerteses i extremadament volàtil, dibuixa un panorama molt obert. EL TEMPS n'ha seleccionat els més interessants per analitzar-ne l'actual situació i els possibles escenaris de futur. No hi són Barcelona, València ni Palma, que seran objecte d'un tractament especial en un pròxim número de la revista.

■ Un dossier d'**Àlex Milian, Víctor Maceda, Miquel Payeras i Nil Cañellas**

BADALONA

Tots contra Garcia Albiol?

Les previsions del candidat del PP a Badalona, Xavier Garcia Albiol, per a aquestes eleccions municipals són sortir la llista més votada una altra vegada. Una altra cosa és que l'oposició es posi d'acord en un govern de coalició, cosa que va ser impossible a la passada legislatura. I que les previsions dels populars es facin realitat després d'una controvertida legislatura.

El candidat de CiU, Ferran Falcó, es presenta per quarta vegada a l'alcaldia de Badalona i, fa quatre anys, es va votar a si mateix i va donar l'alcaldia a Garcia Albiol. Ara assegura que farà "el possible per articular un govern alternatiu al PP" si la gent els dona "força". Tot depèn d'aquesta força i de la que aconsegueixi el candidat del PSC perquè, diu, que no es presenta "per fer alcalde el senyor Serra", en referència al socialista Jordi Serra. La candidatura socialista a Badalona podria suportar més bé que d'altres la davallada de vots que pateix el PSC però encara cal veure si es manté o té pèrdues significants. Jordi Serra va assumir l'alcaldia de Badalona el 2008 quan l'alcaldesa Maite Arqué di-

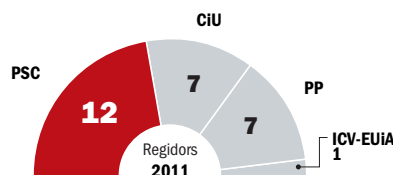
mití per ocupar el lloc de senadora a Madrid.

Curiosament, a Badalona, Guanyem BDN en comú és gent provinent de la "Crida per Badalona", que estava impulsada per la CUP, Arran i gent d'Esquerra Unida i Alternativa. En canvi, a Badalona Iniciativa s'ha quedat fora d'aquesta proposta electoral, la qual cosa podria perjudicar la seva llista, que, a les passades eleccions, va obtenir tres regidors.

Esquerra, amb l'Oriol Lladó com a candidat, presenta una llista conjunta amb Avancem i MES, les dues agrupacions badalonines de les escissions sobiranistes del PSC. Una translació directa dels resultats de les eleccions europees (uns 11.400 vots) a les municipals equivaldria a cinc o sis regidors, però ERC no espera tenir tanta sort. Estarien més contents que un gínjol amb tres regidors i la possibilitat d'arribar a acords per fer fora de l'alcaldia un Garcia Albiol que ha arrossegat el nom de la ciutat durant quatre anys.

TARRAGONA

Només la fragmentació afectaria Ballesteros (PSC)

Josep Fèlix Ballesteros.

El guanyador més probable a la ciutat de Tarragona seria, segons totes les previsions, l'actual alcalde Josep Fèlix Ballesteros (PSC).

La qüestió serà si aquesta victòria serà prou àmplia per evitar acords entre d'altres forces. Tot indica que sí perquè, a diferència d'altres llocs, ERC no menjaria tant terreny als socialistes i els moviments dels altres partits no serien prou significatius. De tota manera, també el consistori tarragoní podria estar més fragmentat que mai.

A Tarragona s'han filtrat suposades aquestes encarregades per tres partits diferents (PSC, PP i CDC)

i a totes tres la llista més votada seria la del PSC, tot i que, en l'enquesta socialista les diferències serien més grans que a la resta. Totes tres enquestes haurien estat fetes abans que Guanyem anunciés no presentar-se a Tarragona i, per tant, poden tenir variacions importants.

Cal recordar que a Tarragona es presenta també la formació que ha fet canviar la marca a la formació d'Ada Colau i optar per fórmules com Barcelona en comú per al cap i casal. Aquest Guanyem Tarragona-Ganemos espera obtenir vots de la confusió amb Guanyem, no només a Tarragona; també a Salou, Cunit i Calafell dins de la mateixa demarcació. El cap de llista a Tarragona, Pablo Muñoz, es va presentar fa quatre anys de número 10 a la llista del PP a Cunit.

L'altre Guanyem no es presenta però sí que ho faran Iniciativa, la CUP i Ara Tarragona.

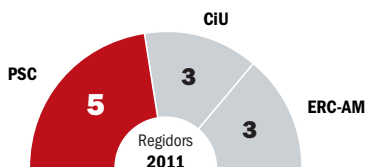
A la presumpta enquesta del PSC, aquest partit trauria 10 regidors (només en perdria 2), CiU i el PP, sis cadascun, Guanyem, 2; ERC, 2, i Ciutadans, 1.

A la de Convergència, el PSC també guanyaria amb 10, CiU se li acostaria més (8), el PP en faria 7; ERC, 1 i Guanyem, 1. La del PP rebaixaria les expectatives del PSC a 9, situaria empatats CiU i PP, amb 7 cadascun i donaria dos a Guanyem, un a Ciutadans i un a Esquerra.

Qualsevol d'aquestes combinacions faria més difícil la governabilitat però tampoc facilitaria pactes contra Ballesteros. Però les enquestes semblen fetes amb massa antelació i previsions errònies (Guanyem) perquè siguin fiables.

FLIX

Del PSC a la ribera d'ERC + ERC

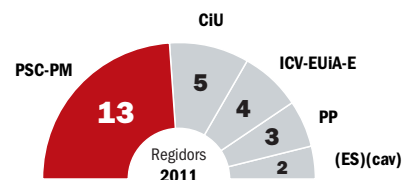

El nombre de candidatures presentades pel PSC ha patit un descens important al Principat com a resultat de les divisions internes creades pel sobiranisme. La fugida de socialistes cap a noves formacions, com MES (Moviment d'Esquerreres) o Avancem, o altres partits ha fet que el nombre de candidatures presentades pel PSC s'hagi reduït en 200 respecte al 2011. Una de les principals cares d'aquest canvi va ser l'alcalde de Flix, Marc Mur, que va estripar el carnet del PSC quan es va expedientar Marina Geli, Joan-Ignasi Elena i Núria Ventura. Ara Mur lidera la llista d'Avancem i ERC per Flix, que es diu Entesa per Flix. El PSC no ha pogut presentar una nova llista.

També hi presenta una llista Solidaritat per la Independència (SI), liderada per Albert Mani; CiU, amb Sergi Fernández al capdavant, i els independents de FLIXTEU (Federació d'Independents de Catalunya). Si la llista de Mur treu tant com el PSC i ERC a les últimes eleccions (8 dels 11 regidors de l'ajuntament) tenen el govern municipal assegurat, però en política municipal no sempre 2 més 2 sumen quatre.

SABADELL

L'ombra de Bustos sobre la plaça de Sant Roc

Els casos de corrupció que han esquitxat l'ex-alcalde socialista de Sabadell, Manuel Bustos (Pedralba, Serrans, 1961), estenen densos núvols sobre la candidatura del PSC en aquesta ciutat que, des de la transició, ha estat en mans de l'esquerra: primer, del PSUC (i la Iniciativa) d'Antoni Farrés (1979-1999), i, després del PSC de Bustos (del 1999 fins a la seva dimissió el 2012 pel cas Mercuri). El seu successor des de 2012, Joan Carles Sánchez, no lidera la candidatura del PSC. Ho fa Josep Ayuso, que públicament renega de Bustos com del passat.

S'enfrontarà a Carles Rossinyol, per tercera vegada candidat de CiU, que el qualifica públicament de "marca blanca" de Bustos i assegura que pactar amb ell seria "creuar una línia vermella". La federació va quedar, el 2011, a tocar del sisè regidor, però les distàncies amb el PSC eren insalvables, ja que Bustos en va aconseguir més del doble.

La possible davallada de vots del PSC hauria de beneficiar, si tenim en compte la història electoral de Sabadell, la llista d'Iniciativa però la mala maror va trencar l'original grup d'ICV-EuiA,

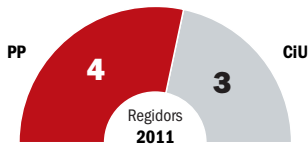
separant-lo en dos. La regidora Marisol Martínez, que el 2007 liderava la llista d'Iniciativa es va presentar per separat el 2011. Ara Marisol Martínez i el nucli d'EuiA són candidata i pinyol de la candidatura Guanyem Sabadell.

Martínez també ha partit peres amb una altra part d'EUIA i la candidatura que Iniciativa i EUIA donen suport és Unitat Pel Canvi a Sabadell, que té com a cap de llista Joan Berlanga, militant d'ICV i de Procés Constituent. Unitat pel Canvi també té el suport de Podem, que hi és representat amb els números 2 (Ramon Vidal), 4 i 6.

La CUP es presenta amb Crida per Sabadell-CAV-Poble Actiu, on també hi ha l'Entesa i el Moviment Popular de Sabadell. En Maties Serracant és el seu cap de llista.

ALMATRET

El PP ja no es presenta on volia prohibir les urnes

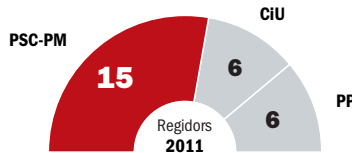
Mariano Rajoy i l'alcalde d'Almatret, Jesús Quiroga a la Convenció Nacional del PP

L'alcalde del PP d'Almatret (Segrià) que no volia deixar cap lloc per a les urnes el passat 9 de novembre, Jesús Quiroga, no es torna a presentar a les

eleccions municipals. Ja va mig anunciar que s'ho pensaria dos cops abans de tornar-hi però la seva decisió ha implicat finalment que el PP no presenti llista en aquest municipi. A la Convenció Nacional del PP al Palau de Congressos de Madrid, el passat 24 de gener, un Quiroga emocionat rebia el suport d'un Rajoy histriònic mentre es queixava amargament que el 9N havia «dividit» el seu poble. Pel que fa a sobiranisme i dret a decidir l'ajuntament que surti de les eleccions del proper 24 de maig estarà més unit que mai: només s'hi presenten CiU i Esquerra.

LLEIDA

Camps de mines

El PSC de Lleida, encapçalat per Àngel Ros, es presenta a les properes eleccions a la Paeria sense la coalició amb Progrés Municipal, amb la que es va presentar el 2007 i 2011.

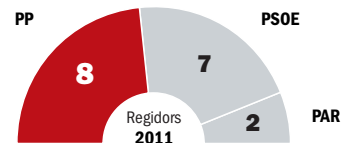
En els últims mesos, el líder dels socialistes lleidetans ha vist com Marta Camps, ex tinent d'alcalde del seu govern, l'acusava de fomentar un linxament i mobbing vers la seva persona, alhora que assegurava que "hi ha funcionaris dins de l'Ajuntament que treballen amb por". Ros es va defensar afirmant que "hauria d'haver-la cessat de les seves funcions en els moments en què em va demostrar completa desconfiança", i va afegir que la pròpia Camps li havia assegurat que "moriria matant".

Caldrà esperar per comprovar si la polèmica passa factura a la llista que Ros va presentar fa uns dies. Una llista que porta Montserrat Mínguez i Felix Larrosa com a números dos i tres, respectivament. Ambdós formen part de l'actual ajuntament, Mínguez com a primera tinent d'alcalde i Larrosa com a president de la Comissió d'Urbanisme, Medi Ambient, Mobilitat i Territori. La llista la tanca la Teresa Cunillera, històrica socialista que porta exercint el càrrec de diputada en les Corts Generals espanyoles des del 1996.

Els socialistes tenen difícil repetir la majoria absoluta que van aconseguir el 2011, segons una enquesta encarregada per Ual Ràdio a Infortécnica, i en la qual es preveu una possible entrada de regidors d'ERC i la CUP. Si es compleixen els pronòstics, l'Ajuntament de Lleida quedaria compost per cinc o sis partits, en lloc dels tres que l'ocupen actualment.

FRAGA

PP i PSOE majoritaris i sis opcions més

Tot i que actualment només tres partits tenen representació a l'Ajuntament de Fraga (PP, PSOE i Partit Aragonès-PAR), en aquestes eleccions municipals es presenten vuit llistes que inclouen, a més de les tres esmentades, Aragón Sí Puede (la marca que té el suport de Podemos), Canviar Fraga-Esquerra Unida, Ciudadans-Partido de la Ciudadanía, Compromiso por Fraga i Chunta Aragonesista (CHA).

IU i la CHA també es van presentar fa quatre anys però els altres partits són candidatures noves de trinca. A les últimes eleccions la Chunta va quedar a 10 vots de tenir regidor a Fraga i caldrà veure si les noves formacions que es presenten els treuen vots a ells o a les formacions amb representació al consistori. Compromiso por Fraga basa

RAFAEL GOBANTES

tot el seu programa en la transparència i l'honestat política i evita de totes totes esmentar el català o fer-lo servir.

Podem arribar molt actiu al Baix Cinca amb un compromís explícit amb les llengües minoritzades. Podem Aragó ha creat un grup de llengües pròpies amb propostes coherents i valentes (encara sense aprovar) sobre el tractament que haurien de rebre les llengües pròpies de l'Aragó, l'aragonès i el català, com la cooficialitat en els territoris on es parla, que José Miguel Gracia resumia així al *Diario de Teruel*: "Derogació de la llei del

PP-PAR (...) i substitució per una altra que respecti la realitat plurilingüe d'Aragó; utilització dels termes català d'Aragó i aragonès com a denominació oficial, sense perjudici de mantenir la unitat lingüística del català; cooficialitat d'ambdues llengües en els territoris d'utilització; manteniment i ampliació dels convenis amb la Generalitat; creació de les Acadèmies del Català i de l'Aragonès; plans d'acció per a la dignificació de les llengües als mitjans públics; establiment d'una quota extra de professors de català i aragonès" i un llarg etcètera. Una proposta

que sorprèn l'autor: "Mai cap partit a l'Aragó, tal vegada amb l'excepció de la CHA, havia estat tan agosarat". Una notícia esperançadora després que *El Periódico de Aragón* publicés que la Diputació General d'Aragó dedica a les llengües minoritàries (a totes dues, en total) 24.000 euros l'any.

La fragmentació podria provocar que les forces majoritàries (PP i PSOE) acaben tenint més representació que mai. O que en siguin víctimes i perdin regidors. En aquest cas, tan vulnerable és el PSOE, per l'amenaça d'Aragó si puede, com el PP per la de Ciutadans.

Cines Babel Vicente Sancho Tello, 10. · València

The Farwell party

de Tal Granit y Sharon Maymon

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS : 4,40 € De dilluns a dijous i 6€ cap de setmana. <small>(Cal acompanyar el justificant de pagament)</small>	Si ets lector d'EL TEMPS: 5,60€ de dilluns a dijous excepte vespra de festiu i festius.
---	---

ESPAÑA'S BOX OFFICE COMEDY SENSATION

WITTY AND TOUCHING!
Viewers will come out with a wide smile on their faces.

STORY AND SCREENPLAY BY TAL GRANIT & SHARON MAYMON

THE FAREWELL PARTY

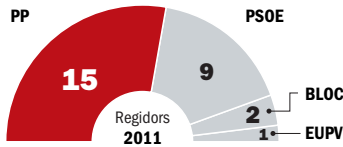
THE CELEBRATION OF A LIFETIME

(VINCE VENEZIA) (VENICE 2019)

CASTELLÓ DE LA PLANA

L'hereu d'Alberto Fabra, en situació de màxim risc

Cens electoral 121.143

Ha pogut presentar-se als comicis perquè finalment fou desimputat de la peça del *cas Gürtel* que investiga els contractes de la trama amb la Generalitat Valenciana en temps de Francisco Camps, però Alfonso Bataller, que llavors oficiava com a sots-secretari autonòmic de Sanitat i ara és alcalde de Castelló de la Plana, ho tindrà difícil per mantenir la vara de comandament heretada d'Alberto Fabra, qui el va incloure a les llistes l'any 2011 i el va designar substituït quan només duia un mes a l'Ajuntament.

Les enquestes diuen que el PP quedarà per sota dels 14 regidors que marquen la majoria absoluta, i que passarà dels 15 actuals a un màxim de 12, i algunes fins i tot li auguren problemes per consolidar-ne la desena. En qualsevol cas, necessitarà el suport d'una altra força si vol continuar dirigint la capital de la Plana. Tothom mira cap a Ciutadans, que es presenta per primera vegada amb Cristina Gabarda com a candidata.

Gabarda ja fa uns mesos que assisteix amb regularitat als plenis municipals, però, com Bataller, no gaudeix d'excelsiva popularitat. Ell, pel seu caràcter més aviat reservat, i ella, pel poc temps que porta en política, no desperten una simpatia tan elevada que faça pensar en una majoria absoluta conjunta.

La candidata socialista, Amparo Marco, va superar un procés de primàries ajustadíssim en què un candidat

pràcticament desconegut al PSPV local –Germán Renau– va estar a punt de derrotar-la: 259 vots a 238, va ser el marcador final.

Ella tracta de fer-se visible, d'explotar el seu tarannà obert i extravertit, i el secretari general del partit, Ximo Puig, tampoc no estalvia esforços. A més de presentar-se a les Corts valencianes per la demarcació de Castelló, ha aconseguit que el líder estatal de la formació, Pedro Sánchez, s'haja desplaçat fins a la ciutat per donar suport a Marco.

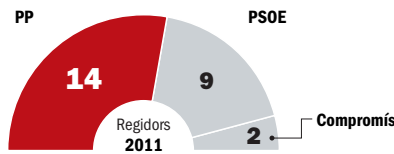
De la seua banda, Compromís presenta novament Enric Nomdedéu, que va quedar-se a només 34 vots del tercer regidor als últims comicis i que ara espera obtenir-ne cinc. En aquest cas, i tenint en compte la previsible davallada socialista, no és descartable que els nacionalistes valencians exigiren l'alcaldia del teòric govern multipartit.

La clau potser la tindrà Castelló en Moviment, que aixopluga un grup d'escindits d'Esquerra Unida i una part del col·lectiu local de Podem. L'altre sector compareix als comicis sota la marca Canviem entre tots, però té menys opcions d'èxit. Tot plegat compromet i molt les aspiracions d'EUPV, amb una regidora actual –Carmen Carreras– que ha decidit presentar-se com a número 2 per tal de repartir-hi el protagonisme.

TORRENT

Un 'totum revolutum' de passat, present i futur

Cens electoral 58.285

Als ciutadans de Torrent, els costarà entendre l'escenari electoral dins del qual hauran d'escollir el seu futur alcalde o alcaldessa. I és que Amparo Folgado, la primera edil actual, no va presentar-se com a cap de llista el 2011, sinó que va substituir Maria José Català quan aquesta va emigrar a la Generalitat així que Alberto Fabra va ser escollit president i va nomenar-la consellera.

Després d'aquests vora quatre anys de mandat, Folgado competeix amb cartells renovats al PSPV-PSOE i la coalició Compromís, els seus principals adversaris. Una renovació en sentit invers, però, atès que els socialistes han canviat el jove Andrés Campos pel veterà Jesús Ros, que fou alcalde durant 17 anys i no es presentava als comicis municipals des del 2003, mentre que Compromís ha deixat de banda Vicent Beguer en benefici del cantant Pau Alabajos. Les primàries de la coalició han acabat als jutjats, i Beguer ha decidit liderar una formació independent –Actua Torrent– amb què vol rendibilitzar i donar continuïtat a la seua feina de vuit anys com a regidor.

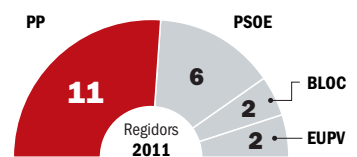
El jove Alabajos encapçala una candidatura molt renovada que, no obstant això, trobarà encara més competència, perquè s'hi presenten Guanyant Torrent –una plataforma local en què hi ha representants d'Esquerra Unida– i Ganemos Torrent, en el que sembla una translació de *La vida de Brian* a la vida real. Una de les tres faccions en què està dividit Podem a Torrent forma part de Ganemos, però cap de les altres dues no s'ha inserit a Guanyant.

Pel que fa a Ciutadans, el seu cap de llista és Enrique Campos, gerent d'una empresa de construcció.

XÀTIVA

L'omnipotent Rus, assetjat per terra, mar i aire

Cens electoral 22.198

Rus, en tensió.

20 anys després d'haver-se estrenat a l'alcaldia, l'omnipotent Alfonso Rus és ben conscient que es troba davant les eleccions més complicades a què ha hagut de fer front. El 2011 ja va anotar-se una victòria ajustadíssima, en bona mesura deguda al sospitós empadronament de nombrosos ciutadans búlgars. La suma de socialistes (6 regidors), Compromís (2) i Esquerra Unida (2) va quedar-se a tocar dels 11 que marquen la majoria absoluta. En alguns moments de la nit, de fet, el canvi va semblar una realitat.

Quatre anys més tard, el president del PP provincial i de la Diputació de València té a casa seua un repte ingent. Mantenir la majoria sembla una utopia, i de rivals, en té de tots colors. No sols els que ja van aconseguir representació el 2011, sinó també alguns altres que hi han sorgit i que, conjuntament, l'assetgen per terra, mar i aire.

Així, a més del socialista Roger Cerdà, de la nacionalista Cristina Sunyer i del candidat d'Esquerra Unida, Miquel Lorente, ara Rus competirà amb Xactiva, una formació nova que lidera Vicente Parra, antiga mà dreta de l'alcaldia i que va estar a punt d'arribar a un acord amb Ciutadans. Parra i Rus van distanciar-se ara fa temps per la gestió del consorci de residus, presidida pel primer.

Com a número 1 de Ciutadans finalment compareix Juan Giner, una persona amb escassa trajectòria pública. No és el cas d'un dels membres de la llista, el seu germà Ignacio, que és tenor i figura en el lloc número 11.

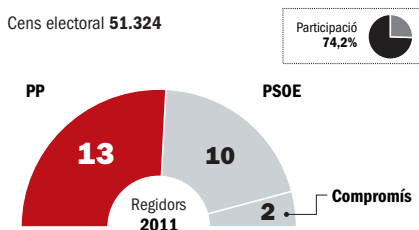
Per si no n'hi havia prou, també opten a seure al consistori UPyD i dues formacions pintoresques: Força i Llum, un projecte personal de l'advocat Abelardo Ferrando, antic simpatitzant del PP, i Som Valencians, una mena d'Unió Valenciana del segle XXI que tan sols

presenta vuit llistes municipals al conjunt del País Valencià.

El drama de Rus no és només la proliferació de rivals a les urnes, sinó els escàndols relacionats amb la seua gestió que Esquerra Unida acaba de destapar a la Diputació, i més concretament Imelsa, pel presumpte pagament de comissions. En aquesta empresa pública actuava com a gerent Marcos Benavent, una antic delfí de Rus.

GANDIA

L'inclit Torró, contra els comunistes i els catalanistes

La socialista Diana Morant.

Els dos grans èxits del PP a les passades eleccions municipals del País Valencià van ser Gandia i Elx. En aquest cas, la victòria d'Arturo Torró va anar de poc, atès que va aconseguir una majoria absoluta ajustadíssima, de 13 regidors. L'entrada de Plataforma de Gandia, que va quedar-se a les portes de tornar a tenir-hi presència, hauria alterat el mapa local.

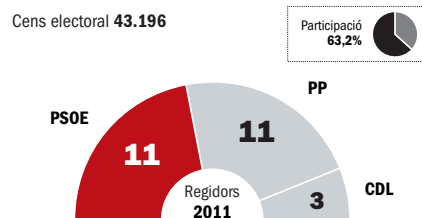
Però el ben cert és que l'inclit Torró [vegeu EL TEMPS núm. 1.606] va emparar-se del govern de la ciutat i no ha perdut un segon a l'hora de modelar-la en funció del seu criteri, molt particular. La política cultural ha estat erràtica, però Torró se n'enorgulleix, fins al punt que no s'està d'alertar sobre el perill que representaria l'entrada d'un govern "comunista i catalanista".

Els socialistes proven de recuperar el control del municipi amb una cara molt jove, la de l'enginyera de telecomunicació Diana Morant, que fa només quatre anys que és regidora. Amb un número 2 mediàtic —el periodista de Canal 9 Miguel Ángel Picornell— i el suport d'uns altres històrics del socialisme gandienc —l'ex-alcaldessa Pepa Frau tanca la llista, i Juan José Moragues figura entre els suplents—, el PSPV-PSOE espera retornar a l'alcaldia amb el suport de la coalició Més Gandia, liderada per Compromís —les dues primeres candidates són Lorena Milvaques i Laura Morant— i de què també formen part Esquerra Unida i Esquerra Republicana del País Valencià. El mal personificat, si atenem als paràmetres morals de Torró.

Ciutadans va estar a punt de presentar com a alcaldable Fernando Mut, un antic zaplanista que després va crear l'efímera Plataforma de Gandia, amb la qual va evitar l'arribada de Torró a l'alcaldia el 2007. Mut, però, ha estat encausat per la seua gestió municipal i se n'ha apartat. El resultat de C's i de Guanyem Gandia dictaminarà la continuïtat o no d'Arturo Torró al capdavant de la capital de la Safor. Amb els seus béns embargats per la justícia, un revés com aquest significaria un colp molt fort per a ell, que no fa gaire presumia d'empresari agressiu.

BENIDORM

Navarro i Amor, a punt de marxar de vacances

Navarro i Amor, un divorci anunciat.

Així com el zaplanista Fernando Mut va evitar que Torró fóra investit alcalde de Gandia el 2007, la també zaplanista Gema Amor va fer igual a Benidorm el 2011. En aquest cas, la víctima propiciatòria va ser Manuel Pérez Fenoll, que no va deixar-lo presentar-se com a cap de llista a les eleccions en representació del PP. Amor va optar als comicis pel Centre Democràtic Liberal (CDL) i va aconseguir tres regidors en un temps rècord: només cinc setmanes.

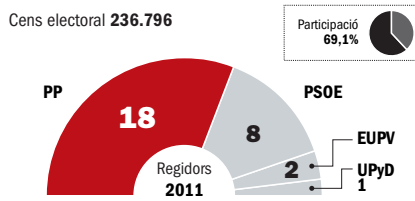
Els socialistes van superar de dos centenars de vots els populars, amb els quals van empatar a 11 regidors, i Amor, després de desfullar la margarida, va optar pels primers, que van mantenir així un govern al qual van accedir gràcies a una moció de censura molt polèmica, presentada el setembre del 2009.

La gestió de socialistes i liberals ha estat molt criticada pels seus rivals polítics, que no són pocs. A més dels populars, que ara presenten com a cap de llista un perfil baix com el de Toni Pérez –la possible designació com a candidat de l'ex-vice-president del Consell i ex-conseller Gerardo Camps no va caure bé a una agrupació sempre convulsa–, Ciutadans té aspiracions serioses i presenta com a cap de llista Rafa Gasent, ex-president d'Aico (Associació Independent de Comerciants). Els seguidors de Podem, així mateix, es presenten en dues candidatures separades, i Compromís ho fa amb els Verds, que el 2011 va superar les 300 paperetes. El cost de cada regidor a Benidorm gira pels volts dels 800 vots, i Compromís podria estrenar-se, així com Ciudadanos por Benidorm, un partit independent creat pel periodista Leopoldo Bernabeu [vegeu EL TEMPS 1.572], que somia esdevenir decisiu.

Amor va trencar el pacte amb Navarro ara fa unes setmanes. Un matrimoni de conveniència que els ha permès ser alcalde i vice-alcalde però que sempre ha estat presidit pel recel mutu. Ella tampoc no ha volgut acostar-se a Ciutadans –com ha fet el CDL– i es presenta enguany pel LiBe (Liberals de Benidorm).

ALACANT

'Operació Suni', o com crear una Castedo neta i polida

Sánchez Zaplana, l'escollida de Fabra.

La dimissió de Sonia Castedo com a alcaldessa, a la darrerria de l'any passat, va deixar com a alcalde Miguel Valor, que era regidor de Cultura. Un home veterà que s'havia il·lusionat amb la possibilitat de repetir com a alcalde en passar les eleccions, però que ha vist com el president Fabra s'estimava més situar com a candidata Asunción Sánchez Zaplana, antiga regidora del consistori i actual consellera de Benestar Social, la seua àrea d'especialització. Suni, com és coneguda, ja fa setmanes que passa més temps a Alacant que a la resta del país, conscient que la lluita per la segona ciutat del país serà acarnissada.

En la seua candidatura figura el president provincial del partit, José Ciscar, que aspira a presidir la Diputació d'Alacant, un dels pocs àmbits de poder que el PPCV té clar que mantindrà.

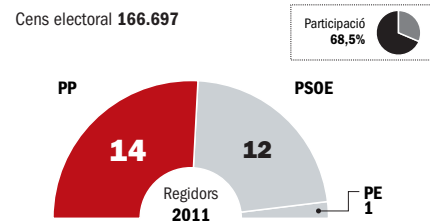
Contra Sánchez Zaplana els socialistes presenten l'advocat Gabriel Echávarri, secretari local del partit i diputat al Congrés espanyol. Una persona polièdrica, que al seu dia es va presentar al Senat per Unió Valenciana i que pateix l'ombra maligna d'Àngel Franco, el gran manifestador dels socialisme alacantí, ara allunyat del partit per la seua implicació en el cas Brugal.

L'explosió de Podem a la ciutat ha qüestionat el projecte Guanyem Alacant, que es gestava de feia temps i ha acabat malbaratat. El regidor d'EUPV Miguel Àngel Pavón lidera una llista que ha passat a dir-se Guanyar Alacant i que podria ser decisiva sempre que Ciutadans no tinga una estrena estel·lar.

A Alacant, de fet, UPyD compta un regidor –Fernando Llopis– i aspira a mantenir-lo, encara que la seua sintonia amb els populars també és notable. Per Compromís es presenta Natxo Bellido, un valencià fincat a Alacant de fa anys. Algunes enquestes li atorga representació en el que seria l'estrena dels nacionalistes a la ciutat.

ELX

Mercedes Alonso contra el món

Mireia Mollà opta a les Corts i l'alcaldia.

No ho tindrà gaire fàcil per repetir a l'alcaldia d'Elx, la popular Mercedes Alonso. Igual com a Gandia, el 2011 el PP va fer-se amb la majoria absoluta de manera molt ajustada, i ara li costarà de revalidar-la, sobretot perquè la composició social de la ciutat és de predomini treballador, i la crisi hi ha colpejat especialment. A més, la seua sobreexposició i la seua campanya contra la llengua [vegeu EL TEMPS 1.606] també li pot passar factura en segons quins àmbits.

Els socialistes presenten com a candidat el diputat al Congrés espanyol Carlos González, i Compromís, la diputada a les Corts valencianes Mireia Mollà, que també encapçala la llista a les Corts per la circumscripció d'Alacant.

La divisió al si dels populars elxans és una tradició, i ara que són al govern, les dissensions han estat més visibles

encara. Cristina Martínez, qui era regidora de Sanitat, va eixir de l'equip de govern de forma abrupta, deixant-lo en minoria. Ara optarà a l'alcaldia amb un partit independent Ilicitanos por Elche. Les probabilitats d'èxit són reduïdes, però qualsevol papereta que li arrabasse a Alonso pot ser providencial en la cursa per controlar l'Ajuntament.

Ciudadans presenta el jove enginyer de telecomunicació David Caballero, que coordina l'agrupació local des que va fundar-se, l'any passat. Va obtenir el suport unànime de l'assemblea.

CIUTADELLA

La dreta en una illa d'esquerra

Ciutadella és la localitat més dretana de Menorca. En això confia el PP per mantenir la batllia, amb el suport dels originals Ciudadanos de Menorca i dels independents locals. Aquest Ciudadanos no té res a veure amb el partit d'Albert Rivera i de Xavier Pericay –candidat mallorquí a president del Govern balear–. La formació menorquina es va crear fa temps i es presenta a les eleccions tot i que la direcció de la formació de Rivera ja ha manifestat que desautoritza l'ús del nom que fa aquest partit de l'illa.

El PSM es presentarà enguany pertot amb la marca de la coalició que lidera, Més, sense que apareguin les seves sigles. Però a Ciutadella mantindrà el seu nom, PSM, això sí, seguit de “Més per Menorca”, que és l'aliança a la qual s'han sumat independents locals i l'agrupació d'ERC que hi ha a la ciutat.

El consistori ciutadellenc sempre ha comptat amb un fet diferencial important. En una illa on l'esquerra té força pes, i de fet ha guanyat més eleccions que a la resta d'illes, en aquesta localitat quasi sempre ha vençut la dreta. Des de 2011 el PP hi governa amb el suport d'Unió des Poble de Ciutadella

de Menorca (UPCM), que, amb dos escons s'ha convertit en la seva cresta. Enguany aquest partit fa coalició amb Ciudadanos de Menorca amb l'objectiu d'apuntalar la majoria local conservadora en uns moments en què pareix que l'esquerra ha agafat embranzida.

El PSOE aspira a augmentar el suport de fa quatre anys, malgrat la crisi del partit a la localitat experimentada aquests últims anys. Podem ha creat la marca Gent per Ciutadella –amb aportacions d'Esquerra Unida i independents–, que és una agrupació d'electors que ha assolit prop de 800 signatures (quan només en necessitava 500) per poder presentar-se als comicis, cosa que li dona moltes esperances d'obtenir representació. Finalment, el PSM-Més per Menorca aspira, si més no, a mantenir la força de 2011 i així poder ajudar decisivament a crear un govern progressista.

POLLENÇA

Unió de l'esquerra i la dreta dividida

La màxima fragmentació progressista de 2011 s'ha rectificat i enguany la major part de l'esquerra concorre fent pinya a les eleccions.

Basta una mirada als resultats de fa quatre anys per copsar l'extrema fragmentació del panorama polític i electoral pollencí. Quatre formacions de dreta –PP, Lliga Regionalista, Convergència i Unió Mollera Pollensina (UMP)– en-

front d'altres tantes d'esquerra: PSOE, PSM, Esquerra Republicana/Acord Municipal i Alternativa.

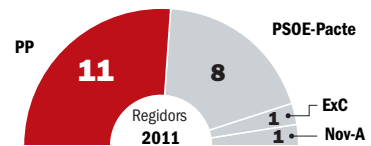
El 2011 el batlle fou del PP, Bartomeu Cifre, amb només 8 vots (els seus i els de Lliga) gràcies que la resta de formacions dividiren els respectius sufragis entre dos candidats més. Enguany Cifre ha creat una candidatura independent per intentar repetir de batlle, perquè el PP no l'ha volgut presentar perquè està imputat en un afer judicial. Per la dreta també concorreran Proposta per les Illes (PI), que és la suma de Lliga i Convergència, el PP, que presentarà candidatura pròpia, i la localista Unió Mollera. Per tant, altre pic seran quatre competidors de dreta o centre-dreta.

Enfront, l'esquerra va més unida que mai. Junts Avançam és el nom de la plataforma que té com a cap de llista Miquel Àngel March (el qual fou durant dues dècades el portaveu i cara més coneguda del GOB, el grup ecologista més important de les Illes), i a la qual donen suport el PSIB, PSM, ERC, Podem i grups d'independents. Només tindrà la competència per l'esquerra d'Alternativa, el partit local fundat a partir d'Esquerra Unida.

El fet que la immensa majoria del vot progressista es concentri a Junts Avançam combinat amb la dispersió del sufragi de dreta fa pensar que l'esquerra té opcions reals de guanyar.

VILA D'EIVISSA

El disputat objecte de desig

La batalla per guanyar el consistori de la capital eivissenca serà intensa i dura, com ho augura el fet que vuit partits es disposen a lluitar-hi.

Al contrari que el 2011, a Vila ja no es presenten –perquè han desaparegut– l'esquerrana Eivissa pel Canvi (ExC) i la dretana Nova Alternativa (Nov-A). Però ni així se simplifica l'oferta electoral, que és més àmplia que mai. El

PP, després de quatre anys de majoria absoluta amb moltes bregues internes (amb tres batlles diferents), haurà de lluitar contra tres partits conservadors més pel mateix espai i vots: Alternativa Insular –fundada per un expulsat del PP–, el Partit Renovador d’Eivissa i Formentera (PREF) i UPyD. Tot indica que els antics votants de Nov-A i els descontents del PP podrien optar per Alternativa.

A l’esquerra la fragmentació no és menys important. El PSOE tindrà la competència de Guanyem (la suma d’Esquerra Unida amb membres de l’antiga Eivissa pel Canvi i independents, de la qual s’ha despenjat finalment Podem), així com d’un nou partit fundat per un ex-militant seu: Más Eivissa-Corsaris Democràtics; i per si faltava res, també li vol disputar sufragis una altra formació progressista, Movimiento Ciudadano-EPIC.

MANACOR

Del PI a no se sap

A Manacor, ciutat on ERC té un dels pocs regidors electes a les Illes, el regionalista PI (Proposta per les Illes) aspira a mantenir la batllia que no guanyà el 2011.

Si s’observa el resultat de 2011 es veu que el PP obtingué a la vila majoria absoluta: 11 sobre 21 regidors. Però el batlle va abandonar el partit conservador, no deixà el càrrec, es convertí en trànsfuga

Antoni Pastor, batlle de Manacor.

(junt amb més companys de candidatura) i més tard entrà a militar en el PI. Per això aquesta formació té la batllia encara que no la guanyés fa quatre anys.

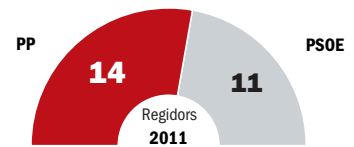
L’ajuntament de Manacor sempre ha presentat una alta fragmentació política. Enguany són sis candidatures les que sembla que tenen assegurada la representació. El PP es presenta amb les ganes de guanyar el PI per venjar-se pel trànsfuga, tot i que espera poder arribar a un pacte postelectoral amb la formació regionalista, la qual té per objectiu mantenir la batllia, cosa que tindrà molt difícil. També la ultralocalista UIPC (Agrupació Independent de Porto Cristo, el port de Manacor) aliada amb una altra formació, la del minúscul llogaret de s’Illot, anomenada Silloters y Simpatizantes, espera ser imprescindible per formar majoria conservadora.

Enfront, l’esquerra es presenta força desunida, com sempre: PSOE, Guanyem (que és, sobretot, Esquerra Unida) i Més-Esquerra (un dels pocs exemples del manteniment de la coalició entre Més i ERC).

A pesar que tothom dóna per fet que no hi haurà majoria absoluta, ningú és capaç d’imaginar quina combinació podrà governar l’ajuntament.

CALVIÀ

El bipartidisme absolut es romprà

El bipartidisme perfecte existent a l’ajuntament d’ençà el 2011 es romprà enguany amb tota seguretat, però és impossible suposar quina majoria sortirà de les urnes.

Calvià, durant molt de temps l’ajuntament més ric de l’Estat espanyol, fou la joia de la corona del PSOE, que el va governar entre 1983 i 2003. Dues dècades durant les quals impulsà l’arribada d’una intensa immigració de gent de condició econòmica modesta, majoritàriament votant socialista, que pareixia que consolidava el domini polític del PSOE per *saecula saeculorum*. Però el 2003 el PP va aconseguir la batllia gràcies a un pacte amb Unió Mallorquina, i la renovà amb majoria absoluta el 2007 i el 2011.

Fa quatre anys només el PP i el PSOE obtingueren regidors. Perfecte bipartidisme que enguany es romprà. Per la dreta aspiren a llevar escons al PP Ciudadanos i Transparencia por Calvià (TraxCa), un partit fundat per un ex-conseller dels temps de Jaume Matas. A l’esquerra competiran amb el PSOE la versió *ad hoc* de Podem, que es diu Sí se puede Calvià, i la unió de Més i Esquerra Unida que es presenta amb el nom d’Esquerra Oberta.

Mai no s’havien presentat tants partits amb possibilitats de representació, la qual cosa no permet imaginar quin govern sorgirà de les eleccions.